

The Project Gutenberg eBook of Ihmekös tuo, by Matti Kurikka

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Ihmekös tuo

Author: Matti Kurikka

Release date: May 2, 2005 [EBook #15754]

Most recently updated: December 14, 2020

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK IHMEKÖS TUO ***

Produced by Tapio Riikonen

IHMEKÖS TUO

Huvinäytelmä 1:ssä näytöksessä

Kirj.

Matti Kurikka

Jyväskylän Kirjapaino 1885.

Ensimmäinen kohta.

IMPI. (Tulee oikealta peräovesta.) Niin kuuma siellä. (Menee pianon ääreen). Ei, ei ole halua tähänkään! (Kääntyy toisaalle.) Voi sentään! Mitä rupean tekemään? Miksikä tulin lainkaan tänne pääkaupunkiin, kun ei Anttianikaan kuulu? Olisin pysynyt siellä kotihonkieni siimeksessä ja kuunnellut käkösen laulua,—siellä ei olisi ollut ikävä. Pääkaupungin hauska elämä! Minä viis heidän hauskuuksistaan. Joll'en Anttia odottaisi, lähtisin jo huomenna täältä. Ei täällä saa puhua, ei kävellä, ei mitään tehdä, ilman että heti muistutetaan: ei se sovi, ei niin saa tehdä. Kaikki pitää käydä "niinkuin muutkin ihmiset tekevät", vanhentuneitten, hullujen kaavojen mukaan... Heidän iltahuvinsa!— Istutaan kuni vaksitytit näyttelyssä! Ennen tanssisin Hollolan polskaa talonpoikien kanssa, ennenkuin otan osaa heidän franseeseihinsa. Hupaiselta tuntuisi ainoastaan silloin, jos oman Anttini kanssa tanssia saisin, ja niinpä lienee muittenkin laita. Hm! Tietysti se hauskaa on, kun saa oman kultansa kyljessä hypiskellä. Mutta menepäs jonkun satunnaisen tuttavan kanssa kauniista ilmasta ja teattereista juttelemaan, miltä silloin franseesi maistuu?—

SOHVI. (Tulee kiiruusti sisään.) Neiti!

IMPI. No!

SOHVI. (Läähättäen.) Hän tuli.

IMPI. Tuliko? Hän! Puhu jo!

SOHVI. Antakaahan minun vähän huo'ata. Juoksin tahallani, tuodakseni teille tiedon niin pian kuin mahdollista.

IMPI. Tuliko hän?

SOHVI. Kuulkaa sitten, kun minä kerron.—Ehkä mä saan istuutua sentään.

IMPI. Istu vaan.

SOHVI. No, niin. Minä menin rantaan. Kävelin, kävelin siellä kauan aikaa edestakaisin, mutta laivaapa ei tullutkaan.

IMPI. Mitä sitte turhia loruatkaan. (Aikoo mennä.)

SOHVI. Odottakaahan toki. Kärsivällisyyttä! Kyllä se sitten vihdoinkin viimeinkin tuli, vaikk'ei tuo oikein ensialussa tahtonut olla tullakaan. No, minä siinä sitten seisoa törrötin ihmisjoukossa ja tarkastelin matkustajia, mutta en minä nähnyt ketään sen näköistä, millaiseksi te häntä selititte. Onneksi sattui eräs merimies minulle olemaan vanha tuttava. Minä kysyin häneltä, tuliko laivalla ketään matkustajaa, ja tämäpä tiesikin.

IMPI. Mitä hän tiesi?

SOHVI. Mutta älkäähän keskeyttäkö, neiti! Komea poika, terve ja pulska, vähän partaa leuassa.

IMPI. Hyvin mahdollista!

SOHVI. Ja mustat komeat viikset.

IMPI. Juuri niin!

SOHVI. Iältään noin 25:n vuoden ikäinen.

IMPI. Ei hän ole kuin 21:n vanha.

SOHVI. Älkäähän toki! Kyllä minä hänen ikänsä tiedän, kun hän ennen muinoin oli minun sulhonanikin.—

IMPI. Mitä, sinun sulhonasi? Mitä siinä tyhmyyksiä latelet! Tuovilako sinun...

SOHVI. Ei Tuovila, vaan se merimies.

IMPI. Siitäkö sinä puhut!

SOHVI. Enhän minä tällä tavoin pääse koskaan Tuovilaan asti, kun te aina keskeytätte.

IMPI. No jatka, jatka!

SOHVI. Tämä merimies se sitten kertoi, että oli sitä tullut laivalla eräs nuori kauppias Amerikasta, Tuovila niminen.

IMPI. Jumalan kiitos!

SOHVI. Ja näytti, kuka se Tuovila oli. Minä menin hänen luokseen ja sanoin teiltä terveisiä.

IMPI. (Riemastuneena.) Todellako! Ja hän?...

SOHVI. No, hänkös riemastui ja sanoi menevänsä asumaan seurahuoneelle. Lähetti teille paljon terveisiä ja pyysi teitä kirjoittamaan itselleen, milloin hän saa tulla teitä tervehtimään. Lisäsi vielä, että hän ei saa hetkeäkään rauhaa, ennenkuin pääsee teidän puheillenne.

IMPI. Niinkö hän sanoi?

SOHVI. Juuri niinkuin sanoin.

IMPI. Hyvä, kiitoksia vaivoistasi. Minä kirjoitan kohta kirjeen valmiiksi; viethän sinä sen hänelle?

SOHVI. Ka, miks'ei! Mielelläni juoksen minä, neitiseni, teidän asioillanne. (Menee.)

Toinen kohtaus.

IMPI. Hän siis vihdoinkin täällä; vihdoinkin pitkän odotuksen perästä! Mimmoiseksi lienetkään muuttunut, armahani, näinä viitenä vuonna?— Oikein kauhistuttaa ajatellessani, että olen viisi pitkää vuotta saanut hänestä erilläni olla. Niin, mutta onhan minun kirjoitettava kirje hänelle.

Kolmas kohtaus.

AINA. (Astun oikealta saliin.) Impi hoi!

IMPI. Mitä?

AINA. Me olemme kutsutut päivällisille.

IMPI. Päivällisille?

AINA. Lehtori Sederin luo.

IMPI. Vai niin.

AINA. Sinä lähdet sinne tietysti?

IMPI. En minä voi lähteä.

AINA. Miksi et?

IMPI. En voi oikein hyvin.

AINA. Älä nyt huoli pikku kivuista. Jäisitkö sinä sellaisista kemuista pois? Et suinkaan! Mene nyt vaan pukemaan itseäsi, sillä pian on lähdettävä.

IMPI. Menkää te, minä jään kotiin.

AINA. Hassu tyttö! Sielläkös on nuoria kavaliereja, sielläkös päivällinen, jommoista et maalla ole uneksintkaan.

IMPI. Minä viis teidän kavaliereistanne. En minä tänne kavalierien ja herkkujen tähden tullut ole.

AINA. No, minkätähden sitten?

IMPI. Niin ... hm! Minkäkö tähden? Olenhan vaan tullut muuten pääkaupunkia katsomaan ja edistyäkseni laulannossa ja soitannossa.

AINA. Kyllähän minä tiedän, miksi tähän aikaan tänne maaseuduilta niin paljon neitosisia tulvailee. Mutta vähätpä taasen minä! Kun sinulla ei näy olevan vähintäkään käsitystä siitä, mitä kelpo pidot, semmoiset kuin lehtori Sederin, tarjoovat, niin jää kotiin.

Neljäs kohtaus.

OLLINEN. (Tulee oikealta, kello kourassa). Kahtakymmentä vaillo—se on—kahtakymmentä—. Niin, mihin aikaan sitä oikein niinkuin ruukataan mennä hienoihin päivällisiin?

AINA. Puoli viiden aikaan luullakseni.

OLLINEN. Vastako niin myöhään.—Tämän päivän järjestys näkyy menevän kokonaan nurin niskoin. En ennätä päivällisuntanikaan ottaa—Kuules tuota noin, rakas eukkoseni.—

AINA. Joko taasen! Etkö sinä voi jättää tuota inhoittavaa nimeä. Eukko ja eukko! Aina vaan eukko! En minä ole mikään eukko.

OLLINEN. Älähän tuota suutu toki. En minä tahallani sitä tee. Ethän suutu oma eu—tuota noin, oma muijani.

AINA. Rouva minä olen, kuuletko, enkä mikään eukko tahi muija.

OLLINEN. Niin, niin rouvahan sinä olet! Eiköhän tuota noin syötäisi sentään vähän kotonakin, sillä nälkä minulle rupeaa tulemaan.

IMPI. Mitä? Etkö ai'o syödä päivällistä tänään?

AINA. Meitähän on kutsuttu Sederille päivällisille.

OLLINEN. Hän arveli, näes, että emme sitten siellä vierahissa jaksaisi syödä mitään, ja hyvät herkut menisivät hukkaan.

IMPI. No, mutta sepä on hassua!

AINA. Vai hassua, vain! Ei se ole lainkaan hassua. Päin vastoin pitäisi kaikkien niin tekemän. Vai tässä vielä kotona pitäisi päivällinen syödä, vaikka vieraisin kutsutut olemme! Ei suinkaan. Semmoista tuhlausta minä en salli. Niin! Ja ethän sinä pääkaupungin oloja ymmärräkään.—Muuton sinä saat tietysti kotona syödä, kosk'et lähde Sederille, mutta—(Menee).

OLLINEN. Mitä? Etkö lähde Sederille?

IMPI. En voi lähteä, eno kulta.

OLLINEN. Miks'et?

IMPI. Päätäni särkee niin kovasti.

OLLINEN. Oletko kipeä? Ai, ai! (Lähenee Impeä). Annas kun koetan otsaasi. (Koettaa). Jaa, otsa kuuma! Ja pulsi? (Koettaa). Jaa! Kas kuinka vihaisesti se pamppailee! Sinä olet, armaani, vilustuttanut itsesi. Mitä äitisi sanoo, jos täällä kipeäksi tulet? Pitää olla varovainen näin keväällä, pitää olla varovainen. Sohvia hoi!

SOHVI. (Tulee). Mitä käskette herra?

OLLINEN. Mene pian ostamaan apteekista mixtura—mixtura—sim—sim, niin sano vaan mixtura simpans tahi jotakin sellaista. Se on erittäin terveellistä. (Antaa rahaa, menee).

Viides kohtaus.

IMPI. (Sohvialle). Odota hiukkasen! (Menee kirjoituspöydän ääreen). Nyt pian kirje valmiiksi. (Kirjoittaa). "Armas Anttini! Minä olen onnellisin ihminen maailmassa tulosi vuoksi. Odotan sinua viiden jälkeen luokseni. Tule Antin kadulta puutarhan kautta, niin ei sinun tuloasi kukaan huomaa. Oma Impesi."

(Sohvialle). Vie tämä nyt sinne, mihin hän sanoi asettuvansa asumaan. Lääkettä ei ole tarvis, sillä enhän minä kipeä ole.

SOHVI. No, äläpäs huoli! Kylläpä neiti osaa teeskennellä hyvästi. En totta tosiaan minä osaisi mokomasti. Petkuutti omaa enoansa, niin että pois-tieltä.

IMPI. Hiljempaa! Täytyyhän minun.

SOHVI. Niin, se rakkaus, se viaton, herttainen rakkaus, se se vasta opettaa valehtelemaan!

IMPI. Mutta kiiruhdappas nyt.

SOHVI. Kyllä, kyllä!

Kuudes kohtaus.

OLLINEN. (Tulee oikealta). No vieläkö se Sohvi on siinä. Mitä tämä on?

IMPI. Rakas eno, älkää hänehen suuttuko. Hän vaan sanoi Hampurista äsken juuri laivan tulleen tänne ja kertoi, ketä matkustajia sillä saapui, ynnä muuta sellaista hupaista.

OLLINEN. No, ketä sillä saapui?

IMPI. Muun muassa eräs matkustaja Amerikasta asti, mikä hänen nimensä taas olikaan?

SOHVI. Tuovila.

OLLINEN. Tuovila?

SOHVI. Niin.

OLLINEN. Mikä mies hän on viraltaan?

SOHVI. Sanoivat kauppiaaksi.

OLLINEN. (Rupeaa harppimaan pitkin lattiata. Its.) Tuovila, kauppias, Amerikasta! No voi sun perhana, olisko se hän?

IMPI. Mikä teitä vaivaa, eno?

OLLINEN. Minä tuota, tuota.—Jättäkää minut rauhaan. (Impi ja Sohvi lähtevät kummastuneina.) Ja kerrottiin sitten, että hän on kuollut ja mitä kaikkia. Minä luulin jo koko velasta päässeeni. Pitkö hänen sitten juuri nyt tuleman!

Seitsemäs kohtaus.

AINA. (Tulee oikealta.) No! Mikä nyt?

(Ollinen ei kuule, vaan jatkaa astelemistaan.)

AINA. (Huutaa.) Oletko sinä kuuroksi tullut?

OLLINEN. Sinäkö se olet. (Yhä kävellen.)

AINA. Mikä sinua vaivaa?

OLLINEN. 10,000 markkaa! Mistä minä ne nyt otan?

AINA. (Kiukustuneena.) Mitä sanot sinä?

(Kello soipi. Aina menee avaamaan ja tulee kirjeen kanssa takaisin.)

AINA. Tuossa saat, senkin jörö! (Lyö nenälle.)

OLLINEN. (Hypähtää.) Kirje! (Avaa auki ja lukee.)—Häh—Isäni kuoltua—Mitä tämä on? Se onkin hän! (Heittää kirjeen lattialle äkeissään)

AINA. Mitä, mitä tämä kaikki merkitsee? (Ottaa kirjeen, lukee ääneensä.) "Isäni kuoltua olen palannut Amerikasta. Tulen tänään kello viiden aikaan nostamaan rahat, jotka perimäni velkakirjan mukaan olette velkapää minulle heti maksamaan. Kunnioituksella Antti Tuovila."

OLLINEN. Siinä kuulit nyt!

AINA. Paljonko olet hänelle velkaa?

OLLINEN. 10,000 markkaa.

AINA. Niin paljon; ja et ole minulle siitä koskaan hiiskunut mitään!

OLLINEN. Niin! Ethän sinä olisi minusta huolintakaan, jos siitä olisin ennen häitämme maininnut. Häitten jälkeen oli se aivan turhaa.

AINA. Kas vaan, kas vaan!

OLLINEN. Älkäämme nyt riidelkö, oma rakas eukkoni!—

AINA. Joko taas!

OLLINEN. Tuota noin, niin rouvaseni kävin sanomaan. Neuvo sinä nyt, mitä minun pitää tekemän. Olethan sinä aina ollut älykäs ja kekseliäs.

AINA. Jos lupaat, ettet koskaan enään hauku eukoksi ja muijaksi, niin minä lupaan ajatella keinoa, mikä sinut ensi hädästä pelastaa.

OLLINEN. Neuvo nyt jo, mitä on tehtävä. (Katsoo kelloa.) Kello on jo kohta puoli viidettä,

AINA. Minullapa onkin heti yksi hyvä neuvo.

OLLINEN. Mikä se on?

AINA. Että sinä lähdet nyt heti Sederille.

OLLINEN. Ja sinä?

AINA. Minä otan hänet vastaan ja sanon sinun matkustaneen maaseuduille pitemmäksi aikaa. Siten saamme asian ainakin viivytetyksi.

OLLINEN. Se on oivallista! Kun saat viivytetyksikin. Viikon päästä olisi jo paljon helpompi ne kokoon saada.

AINA. No, niin! Mene siis rauhassa päivällisille.

OLLINEN. (Aikoo haluta.) Armahin eukko—

AINA. (Tulistuen.) Sittenkin!

OLLINEN. Mutta se tuli erehdyksestä. Oma Ainani, rakas—rouvani!
Kuinka minä olen sinulle kiitollinen.—(Taputtelee.)

AINA. No, mene nyt vaan.

OLLINEN. (Katsoo kelloa.) Ai, kello on jo yli puolen.

AINA. Kiiruhda sitten!

OLLINEN. Mutta parta on vielä ajelematta.

AINA. Kyllä se kelpaa!

OLLINEN. Päänikin kampaamatta.

AINA. Kuka sinua siellä katsoo! Mene vaan.

OLLINEN. Kas, vielähän minulla on tohvelitkin jalassa.

(Menee hätäisesti oikealle.)

Kahdeksas kohta.

AINA. Harmittava juttu. Ja juuri tähän aikaan! Siihen meni Sederin päivällinen!

IMPI. (Juoksee vasemmalta huoneeseen.) Kah! Onko täti vielä kotona.

AINA. Niinkuin näet.

IMPI. Mutta Sederin päivällisille?

AINA. En menekään.

IMPI. (Hämmästyen.) Miksi ette?

AINA. Tänne tulee eräs vieras tärkeille asioille, ja minun täytyi jäädä häntä vastaan ottamaan.

IMPI. Milloin hän tulee?

AINA. Kohta paikalla, luullakseni.

IMPI. Viipykö hän kauan?

AINA. Katso nyt, millaiset sinun tapasi ovat! Onko nyt tuollainen uteliaisuus sopiva nuorelle tytölle?

IMPI. Uteliaisuutta! Mi—minä tuota noin olisin tahtonut vaan ruveta soittamaan pianolla.—

AINA. No, kyllä hän pian lähtee. (Menee.)

IMPI. (Its.) No hyvä! Mikä meidät muuten perisi. (Menee.)

Yhdeksäs kohta.

TUOVILA. (Tulee oikealta perä ovesta.) Häntä ei näy. Kyllä tämä on juuri se huone, jonne hän neuvoi—Voi kuinka tunnen sydämeni sykkivän, kun hänet taasen nähdä saan!—Silloin vasta 14-vuotias lapsi, nyt täysi impi, ties kuinka ihana ja kaunis. Tuskin häntä tuntisinkaan enää. Kirjoittihan hän itse suuresti muuttuneensa. Niin, olenhan häntä viisi vuotta saanut ainoastaan kirjeessä ihailta. Kyllä minä sentään muistan jokseenkin.—Silmät siniset, tukka vaalea, kiharainen, nenä tuommoinen, tuommoinen—juuri tuommoinen.—

AINA. (Tulee äkkiä huoneeseen, huomaa Tuovilan.) Ai! Suokaa anteeksi!
Istukaa, minä tulen kohta! (Menee takaisin.)

TUOVILA (seisoo hämmästyneenä.) Tuommainenko? Sellaiseksi en häntä kuvaillut. Tuoko olisi pikku Impeni?—Kaunis hän on, sitä ei voi kieltää—Miksi teititteli hän minua ja näytti säikähtäneen pahanpäiväisesti tuloni tähden?—Selittämätöntä! Olin odottanut, että hän jo ovelta minulle kaulaan kapsahtaa.—Ja täällä!—Mutta onhan minun muistettava, etten ole Amerikassa.

AINA. (Tulee takaisin.) Terve tullut, terve tullut! Olkaa hyvä ja painakaa puuta! Minä olen kotonani ja toivon sydämestäni, että te olisitte myöskin.

TUOVILA. Mitä tarkoitatte? Taisin tulollani hämmästyttää—

AINA. Ette suinkaan! Teitähän minä juuri odotin, vaikka en luullut teidän vielä täällä olevan.—

TUOVILA. Palattuani Amerikasta.—

AINA. Niin, teidän olette juuri tulleet sieltä. No, miltä tuntui olonne Amerikassa? Miellyttikö?

TUOVILA. Enpä olisi sieltä palannutkaan, joll'ei täällä olisi...

AINA. Minä ymmärrän! Asian haarat pakoittivat.

TUOVILA. (Its.) Miellyttävä hän on kuin peijakas!

AINA. No, aiotteko täällä kauan viipyä?

TUOVILA. Se riippuu kokonaan,—niin—kokonaan—

AINA. Kokonaan?

TUOVILA. (Its.) Jokohan minä avaan sydämeni?

AINA. Suokaa anteeksi uteliaisuuteni. Taisin koskea asiaan, joka on salaisuus.

TUOVILA. Ette suinkaan! (Its.) Nyt se on tehtävä. (Rykäsee.) Tuota noin! Eihän se teille mikään salaisuus ole.

AINA. Eikö minulle? Saan sen siis tietää.

TUOVILA. Niin! Miksikä en tunnustaisi suoraan. Se, josko lähden tahi jään tänne, riippuu kokonaan —

AINA. Kokonaan?

TUOVILA. Teistä!

AINA. Minusta. (Tyrskähtää nauramaan.) Sekö se salaisuus olikin.

TUOVILA. (Hämmästyneenä,) Te nauratte!

AINA. Olisihan tämän meidän välisen asian voinut toimittaa postin kauttakkin, niin ei teidän olisi tarvinnut Amerikasta lainkaan lähteä.

TUOVILA. Mitä sanotte?

AINA. Telegrammilla se olisi ollut tehty.

TUOVILA. Telegrammilla? Minä en ymmärrä teitä.

AINA. Te tulette Amerikasta, ettekö sitä tiedä. Ei siinä sen suurempaa vaivaa olisi ollut, kuin että minä täällä olisin pankkiin pistänyt ja te olisitte heti Amerikassa saanut ottaa halttuunne omanne.

TUOVILA. (Its.) Mitä juttelee hän?

AINA. Ettekö usko vielä?

TUOVILA. Te suvaitsette laskea leikkiä. (Its.) Mutta selville tässä pitää tulla ja pian. (Ääneensä.) Eihän siitä kaikessa tapauksessa haittaa liene, jos kumminkin tänne saavuin.

AINA. Tietysti ei.

TUOVILA. Voinko minä siis täällä "ottaa haltuuni omani." Voi, kuinka onnellinen silloin olisin!

AINA. Aivan kernaasti minun puolestani, mutta—

TUOVILA. Mutta?

AINA. Nyt heti se ei käy laatuun.

TUOVILA. Miksikä ei?

AINA. Se on aivan mahdotonta.

TUOVILA. (Pyyhkii otsaansa ja tulee rauhattomaksi.) (Its.) Tämä on jo liikaa!

AINA. Mutta mikä teitä vaivaa! Te kalpenette!

TUOVILA. Älä minua enää kiusaa. Sano suoraan, suostutko vai etkö.

AINA. (Nousee seisoaalleen.) Mitä, minä en käsitä teitä! Minä kyllä tahtoisin heti tahtonne täyttää, mutta se ei käy laatuun ennenkuin mieheni—

TUOVILA. (Hämmästyksestä hoipertaen.) Miehesi!

AINA. Joka on maalle matkustanut, sieltä palaa, silloin voitte—

TUOVILA. (Raivostuen.) Vait, vait jo! Piisaa tuota lörpötystä! Voi sinua kurjaa! Mitä varten tämä teeskenteleminen, tämä kierteleminen! Miksi vielä kiusan tekoa petoksen lisäksi! Mikset heti ilmaissut kaikkea! Silloin olisin voinut sen kestää, mutta nyt—nyt—Voi minua onnetonta!

AINA. Kuulkaa.

TUOVILA. Minä en kuule enää mitään. Jää Herran haltuun miehinesi!
Huomenna lähden takaisin Amerikkaan, enkä sieltä koskaan palaa. Hyvästi!

(Menee oikealle).

AINA. Mitä, mitä tämä merkitsee?—Minä en voi käsittää!—Mistä raivostui hän?—Ja mitä varten hän minua sinutteli?—Uhkasi lähteä takaisin Amerikkaan. Hm! Riennänpä miehelleni asiata kertomaan. (Pukee itsensä.) Kummallista! Selittämätöntä!

Kymmenes kohta.

IMPI. (Tulee vasemmalta.) Minne aiotte lähteä?

AINA. Pitäisikö sinun se välttämättä tietää? Kiiruhdan Sederille. Ehkä ennätän vielä päivällisillekin.

IMPI. Viivyttkö kauan?

AINA. Kyllä olet utelias. Mitä varten tahdot sinä senkin tietää?

IMPI. Niin—minä tuota ikävöin teidän seuraanne.

AINA. (silittää päätä.) Vai niin; muutaman minuutin vaan viivyn.
(Menee.)

Yhdestoista kohta.

IMPI. No hyvä! Kunhan pian tulisi, ei kukaan meitä häiritsisi.—Voi kuinka tunnen itseni onnelliseksi päästessäni hänen puheilleen. Ketä varten minä eläisin, jollen häntä. Paitsi äitiäni ja enoani ei minulla ole ketään muuta kuin hän, jota todellisesti rakastan. Ja häntä, häntä minä lemmin nuoren sydämeni koko voimalla. Kuinka hellä, herttainen hän oli aina minua kohtaan jo silloin kun vielä lapsina kotonamme olimme! Joka päivä leikimme yhdessä. Niin, hänpä se minua lukemaankin opetti. Kun sitte hänen isänsä tänne pääkaupunkiin muutti, kuinka minä aina häntä ikävöin, tuntui niinkuin olisi koko maailma muuttunut. Nyt on siitä kulunut kokonaista viisi vuotta. Pitkä aika! Hän on ollut tuolla vapauden kotimaassa. Millaiseksi hän lieneekään siellä kasvanut? Yleväksi, kauniiksi! Oikein tunnen pelkääväni, ensikertaa joutuessani hänen mahtavien kasvojensa eteen.—Mutta missä hän viiptyy? (Kelloa soitetaan vasemmalla.) Kas siinä hän onkin! Hän ei tulekaan puutarhan kautta.—Yhden tekevä?

(Menee aukasemaan.)

Kahdestoista kohtaus.

VAINIKKA. (Astuu saliin.) Suokaa anteeksi, että teitä häiritsin.

IMPI. (Its.) Hän teitittelee minua! Tuoko olisi minun armas Anttini?

VAINIKKA. Onko herra itse kotona, jos, niin sanoakseni, saan luvan kysyä?

IMPI. (Ei vastaa mitään.)

VAINIKKA. Kutsumuksen mukaan tulin juuri kello viiden aikaan. Suokaa anteeksi, jos niin sanoakseni.

IMPI. Mitä vielä! Kyllähän te aivan oikein teitte. Käykää istumaan, olkaa niin hyvä! (Its.) Hän se kumminkin on. Eikö hän Amerikassakaan ole tuosta ujoudestaan päässyt?

VAINIKKA. (Käypi ovensuuhun tuolille istumaan.) (Its.) Mikä tuota tyttöä vaivaa?

IMPI. No, mutta älkäähän sinne ovensuuhun käykö istumaan. Olkaa hyvä, tänne peremmälle. (Näyttää nojatuolia.) Minä pyydän!

VAINIKKA. (Istuutuu nojatuoliin, its.) Tavattoman kohtelias neiti.

IMPI. (Käypi toiselle puolen istumaan. Its.) Kuinka ujo hän on. Ja kuinka hän on muuttunut. Matkat ja vaivat! (Molemmin puolin äänettömyys.)

VAINIKKA. (Its.) Mitä tahtoo hän minusta?

IMPI. (Its.) Kuinka äärettömän kömpelö.

VAINIKKA. (Pyyhkii otsaansa.) Tavattoman kuuma ilma tänään.

IMPI. Aivan kuin heinäkuussa.

VAINIKKA. Kun minä eilen illalla, niin sanoakseni tiaatterista kotia astelin, niin minä jo arvelin, jotta kyllä se ilma nyt kuumemmaksi rupeaa. Se oli se ilta niin peijakkaan kesäinen, niin sanoakseni.

IMPI. (Its.) Mitä varten rupeaa hän valheita laskemaan! Eikö meillä ole muuta puheen ainetta. No minä jatkan. (Ään.) Te kävitte teatterissa Nooraa katsomassa?

VAINIKKA. Olinhan minä tuolla.

IMPI. Kumma etten minä teitä siellä nähnyt. (Its.) Jopa joudut kiinni!

VAINIKKA. No, no! Ihmekös se. Te olitte siellä alhaalla, mutta minä istun aina, niin sanoakseni siellä ylhäällä laen rajassa.

IMPI. Toisella rivilläkö? Mitä varten?

VAINIKKA. Pitää tuota noin olla säästäväinen.

IMPI. (Its.) Kyllä oot sukkela. (Ään.) No olitteko tyytyväinen?

VAINIKKA. Olihan tuota tuossa markan edestä, niin sanoakseni.

IMPI. Kuinka voitte te niin sanoa?

VAINIKKA. Totta tosiaan. En minä, tuota noin, tiedä, mistä ne ihmiset niin suuresti sitä neiti Aalpätkiä, niin sanoakseni ylistelevät?

IMPI. Mistäkö ylistävät?

VAINIKKA. Minä kävin, tuota noin, sirkuksessa vast'ikään. Tanssihan tuo siellä likka hevosen selässä paremmin kuin hän lattialla.

IMPI. (Its.) Miksikä tekeytyy hän noin tyhmäksi ja on olevinaan ventovieras minulle. (Ääneen.) Mutta mitä varten tämä teeskentely? Emmekö me voi puhua niinkuin vanhat tuttavat ainakin.

VAINIKKA. (Its.) Mekö vanhat tuttavat? (Ään.) Ei minulla ole mitään sitä vastaan.

IMPI. Milloinka sinä oikein tulit tänne?

VAINIKKA. (Its.) Hän sinuttelee jo minua. (Ään.) Siitä on jo pari viikkoa.

IMPI. Mitä! Pari viikkoa! Etkä ole minulle heti siitä tietoa antanut. Minä luulin sinun vasta tänään saapuneen.

VAINIKKA. Mitenkä olisin sitten eilen voinut tiiatterissa olla?

IMPI. (Its.) Se oli siis täyttä totta! Niinkö typerä hän on? Ei vähintäkään aavistusta taiteesta. Hän on ollut jo kaksi viikkoa täällä, eikä ole ennen minua tervehtimään tullut. Hyvä! (Ään.) Miksikä tänne nytkään tulit? Olisithan voinut olla kokonaan tulematta.

VAINIKKA. Oma hyötyni vaatii minua tottelemaan kaikkia kutsumuksia.

IMPI. Vai niin! Sinä teet siis muillekin tällaisia visiittejä.

VAINIKKA. Tietysti! Tänään olen jo tehnyt kolme ja—

IMPI. Vieläkö tohdit sen minulle suoraan tunnustaa?

VAINIKKA. Mutta neiti kulta! Mikä teitä vaivaa? Rauhoittukaa toki. Enhän minä—

IMPI. Pitäisi sinun hävetä mokomaa käytöstä. Kuinka katkerasti olet ihanimmat toiveeni pettänyt. Minä olen odotellut sinua kuin kukkanen auringon nousua. Sen sijaan, että olisit tuonut mukanasini lohdutusta, iloa, toit katkeruutta, harmia. Mene matkoihisi täältä. Meidän välimme on kuitti!

(Menee itkien.)

Kolmastoista kohtaus.

VAINIKKA. Ihmeellistä, kummallista! Talonisäntä Ollinen kutsuu minut housuistaan mittaa ottamaan, ja täällä minua tutkitaan tiiatterista, tullaan vanhoiksi tuttaviksi, ruvetaan itkemään, käsketään minua häpeemään ja ajetaan vihdoin viimein ulos. Jospa hän olisi alottanut edes toisesta päästä ja ensi asiaksi ajanut minut ulos, olisin ainakin muusta tutkinnosta pelastunut. Kaikellaista sitä saapikin kokea.

(Aikoo mennä.)

SOHVI. (Tulee.) Kah, Pekka täällä!

VAINIKKA. Sohvi, sinäkö se olet?

SOHVI. Minäpä niinkin.

VAINIKKA. No terve, terve!

SOHVI. Kuinka olet tänne joutunut?

VAINIKKA. No tulihan—

SOHVI. Tule tänne kyökkiin juttelemaan. Täälläkös on soppaa, hilloa ja seleetä sekä tupakkaakin vähäsen.

(Menevät.)

Neljästoista kohtaus.

IMPI. (Tulee itkeä tihustaen.) Eikö tämä ole kauheata! Hän, josta olen viisi vuotta uneksinut, jota olen pitänyt jaloimpana, ylevimpänä olentona maailmassa, hän on tuollainen raukka, tuollainen sivistymätön jölli. Minulla ei ole enää Anttia, tuota ihanaa kuvaa, jota lapsuudestani olen kirikkaana tähtenä rinnassani kantanut. Voi minua onnetonta!

Viidestoista kohtaus.

OLLINEN. (Tulee haukotellen oikealta.) Mi—missä Aina on?—Perhana vieköön! (Katsoo kelloa.) Kah! Joko niin paljon! Satuini torkahtamaan.

AINA. (Tulee kiireesti sisään.) Siinähan sinä olet. No missä olet ollut? (Haukottelee.) Nukkunut varmaankin. Kylläpä sinä olet kanssa—

OLLINEN. Etkö sinä sitten voinut tulla herättämään.

AINA. No mistä minä tiesin. Menithän sinä ainoastaan saappaita jalkaasi ottamaan.

OLLINEN. No niin minä meninkin. Mutta käytyäni sängyn laidalle istumaan, en voinut olla heittäymättä levähtämään, jolloin tietysti nukuin niinkuin tavallista.—

AINA. Ja minä olen saanut juosta sinua hakemassa pitkin kaupunkia.

OLLINEN. No, älähän ole tuosta suutuksissa. Kyllähän se Sederin päivällinen nyt hukkaan meni. Mitäs sille enää voipi. Annappas nyt sinä rakas eukk—rouvaseni minulle syödäkseni jotakin, sillä olenpa hirveän nälissäni,

AINA. No, etkö ole utelias tietämään miten kävi velka-asian?

OLLINEN. Niin niin! Mutta mennään ensin syömään. Sitten, sitten—
(Huomaa Immen.) No, mikä sinua vaivaa armahani?

IMPI. Päätäni särkee niin kovasti!

OLLINEN. Voi armahani. Ai, ai, se on vaarallista. Sohvi hoi! Pian tänne! (Silittää Immen päätä.) Oma lintuseni! Älä ole huolissasi. Kyllä se paranee.

SOHVI. (Tulee.) Mitä käskette?

VAINIKKA. (Pilkistää ovesta, tulee näkyviin; mutta kun ei häntä kukaan huomaa, piiloutuu takaisin.)

OLLINEN. Mene pian kutsumaan lääkäriä, joka vast'ikään on muuttanut tähän naapuritaloon.

AINA. Ja ota huonekaluista päällykset pois.

SOHVI. Heti paikalla.

OLLINEN. No nyt mennään kerrankin ruualle.

(Ollinen ja Aina menevät.)

IMPI. Ei ole tarvis lääkäriä kutsua.

SOHVI. Mikä teitä vaivaa, neiti?

IMPI. Ei mikään! (Huokaa ja menee pois.)

SOHVI. Kummallista! (Ottaa huonekaluista päällyksiä pois.) Äsken vielä niin onnellinen ja iloinen ja nyt jo noin suruissaan—Niin no, eihän se juuri kumma olekaan. Ei se rakkaus ole leikintekoa. Sen kanssa kun joutuu tekemiseen meikäläinenkin, niin saapi olla varoillaan—Kummako sitten, että moinen hento neito ei voi sen kujeita vastaan ponnistella. (Kello soitetaan.)

AINA. (Ovelta.) Sohvi. Avaappas ovi lääkäriille. Pyydä häntä odottamaan hetkisen.

SOHVI. (Nauraa.) Lääkäri se olisi, vaikk'ei ole kutsuttukaan.

VAINIKKA. (Tulee.) Mene ja sano herralle, että minä odotan häntä täällä.

SOHVI. Antaa hänen syödä rauhassa. Hän on hirveän äkäinen, jos hänen syöntiään vähääkään häiritään. (Kello soipi.) Kuule, Pekka! Menepäs avaamaan ovea, siinä jouten ollessasi. Minulla ei olisi aikaa.

(Menee.)

Kuudestoista kohtaus.

TUOVILA. (Tulee.) Hyvää päivää.

VAINIKKA. Päivää, päivää.

TUOVILA. Oli erittäin hyvä, että teidät heti tapasin, sillä minulla ei olekaan aikaa viipymiseen.

VAINIKKA. Saanko luvan tuota noin—

TUOVILA. Isäni kuoltua äkkiä, tapasin minä hänen tärkeimpien papereinsa joukossa tämän velkakirjan, jonka mukaan teidän on maksaminen minulle heti 10,000 markkaa.

VAINIKKA. Niinkuin 10,000 markkaa, minäkökö?

TUOVILA. Tietysti te. Velka on langennut jo kaksi viikkoa sitten.

VAINIKKA. Herra, te erehdytte. Ei tämä velka, niin sanoakseni, minua koske lainkaan.

TUOVILA. Vai ei koske vain. Katsokaa, tuossa on velkakirja täydessä laillisessa kunnossa.

VAINIKKA. (Tarkastaa paperia.) Jospa minä, tuota noin, niinkuin osaisin lukea. Minäkö olisin 10,000 markkaa velkaa! Ei ole totta!

TUOVILA. Vai niin! Te ette tunnusta koko velkaa, ettekä siis hyvillänne aio sitä maksaa. Hyvä! Kyllä minä voin teitä siihen pakoittaa. Minä varoitan teitä vielä kerran. Tietäkää, että minä en tyydy vähiin kulunkeihin. Tänään lähtee laiva kohta Hampuriin. Jollen sillä pääse, on edesvastaus teidän. Siis rahat tänne heti paikalla!

VAINIKKA. Mutta, herranen aika! Olisko se mahdollista, että minä olisin teille niin paljon velkaa?

TUOVILA. Ettekö te todella sitä tiedä? Vai olisitteko unohtaneet?

VAINIKKA. Sitä en usko.

TUOVILA. Mutta kun tässä on selvä velkakirja.

VAINIKKA. (Ajattelee.) Kun minä Tampereella oppi-poikana olin, ei minulla, tuota noin, ollut viittä markkaa suurempaa velkaa, ja kun sitten kisällinä Hämeenlinnaan muutin, olin Hartoselle 60 markkaa velkaa, mutta senkin minä maksoin pois. Kun minä sitten mestariksi pääsin, tein alussa kolmen sadan markan edestä velkoja—mutta en minä muista sen suurempaan velkaan joutuneeni.

TUOVILA. Tahdotteko maksaa pois velkanne vai ettekö?

VAINIKKA. Ei minulla ole rahoja!

TUOVILA. Vai ei ole, vain. Kyllä teidän varanne tunnetaan. (Katsoo kelloa) Minulla ei ole aikaa viipyä kauan. Heti paikalla rahat tänne!

VAINIKKA. Kun se Ollinen, tuota noin, sieltä tulisi!

TUOVILA. No, ettekö ole Ollinen?

(Sisään astuvat Ollinen ja Impi.)

Seitsemästoista kohtaus.

OLLINEN (Tuovilalle.) Herra tohtori, koska olemme naapureiksi tulleet, katsoimme tilaisuuden sopivaksi tutustuaksemme teihin, kun tämä sisareni tytär on sattunut sairastumaan—Nimeni on Ollinen—

TUOVILA. (Its.) Mitä tämä merkitsee? He pitävät minua lääkärinä.

OLLINEN. Saanko luvan esittää sisareni tyttären neiti Heimon?

TUOVILA. Neiti Heino!—

OLLINEN. Hän on vilustuttanut itsensä, ja pyydän siis teitä näyttämään taitoanne.

TUOVILA. (Its.) Tuoko siis onkin Impeni, armahani! Se olikin erehdys, (Ään.) Pyydän, että saisin häiritsemättä tarkastaa taudin laatua.—

OLLINEN. Niin, väistykäämme me pois. (Vainikka, joka tämän aikaa on ollut syrjässä, lähestyy Ollista.)

VAINIKKA. Minä, tuota noin, tulin niinkuin—

OLLINEN. Ah, räätäli, tulkaa tänne. (He lähtevät jutellen oikealle.)

Kahdeksastoista kohtaus.

IMPI. (Its.) Räätälikö? Voi minua!

TUOVILA. (Its.) Hän ei näy tuntevan minua lainkaan. Pitää tehdä tyttöselle pieni kepponen. (Ääneen.) Mikä teitä vaivaa neiti, saanko kysyä?

IMPI. Päätä kivistä.

TUOVILA. (Koettaa otsaa, its.) Kuinka ihana, sanomattoman ihana hän on. Tuo otsa, nuo silmät, voi kuinka kalliit olette minulle. Joko minä otan hänet syliini! En vielä. (Ään.) Saanko koettaa suonta?

(Käyppi istumaan hänen viereensä ja ottaa hänen kätensä käteensä. Its.)
Sinä pikku kätönen olet monta kertaa suortuviani silitellyt. (Ään.)
Teidän valtasuonenne sykkii niinkuin ei kipu olisi päässä, vaan—

IMPI. Vaan?

TUOVILA. Sydämessä.

IMPI. (Hämmästyen.) Kuinka niin?

TUOVILA. Tämä tauti on hyvin vaarallinen, jollei sitä saada paranemaan. Minä onneksi tiedän oivan lääkkeen, joka tekee teidät silmänräpäyksessä terveeksi.

IMPI. Ja se on?

TUOVILA. Että... (Antaa äkkiä suuta.)

IMPI. (Hyppää ylös.) Herra! Mitä teette te?

TUOVILA. Hiljaa! Herran tähden!

IMPI. No, minä en nosta meteliä, mutta vaadin myöskin tästä hyvitystä!

TUOVILA. Aivan mielelläni maksan vaikka kaksi takaisin.

(Aikoo tarttua Impeen.)

Yhdeksästoista kohtaus.

SOHVI. (Tulee). Johan herra Tuovilakin on täällä.

IMPI. (Hämmästyen.) Tuovila!

TUOVILA. Niin juuri!

IMPI. Tekö minun Anttini?

TUOVILA. Minä juuri!

IMPI. Voi minua! Kuinka en sinua kohta tuntenut! Kuinka saatoinkaan äsken tuota räätäliä sinuksi luulla.

TUOVILA. Vaadi nyt hyvitystä, mitä tahdot.

IMPI. Minä tytydyn siihen, mitä jo tarjosit.

TUOVILA. Minä ymmärrän. (Syleilee Impeä.)

IMPI. Vihdoin viimeinkin!

Kahdeskymmenes kohtaus.

(Ollinen, Aina ja Vainikka astuvat sisään.)

TUOVILA. Hän on jo kokonaan terve.

AINA. Kuinka on tämä selitettävä?

OLLINEN. Saanko esittää vaimoni ja tohtori— tohtori—kas kun en muistakaan nimeänne.

TUOVILA. En ole tohtori, vaan olen amerikkalainen kauppias, nimeni on Tuovila.

OLLINEN. Tekö Tuovila, ja sanoitte olevanne lääkäri.

TUOVILA. En minä ole koskaan itseäni siksi nimittänyt, vaan te minulle sen arvonimen annoitte.

(Ollinen puhuttelee Impeä.)

TUOVILA. (Ainalle.) Vai niin, rouva Ollinen! Luulen, että olemme tänään jo kerran tavanneet toisiamme, vaikka olimme molemmat kylliksi hätikköjä luulemaan toisiamme aivan vääriksi henkilöiksi. Minä tulin tänne velkomaan, mutta löysin täältä sen sijaan aarteen, joka himmentää noitten 10,000 markan arvon.—Tässä on morsiameni! (Näyttää impeä.)

AINA. Mitä!

TUOVILA. Rahojanne minä en tarvitse, (repii velkakirjan), sillä minä olen miljoonan omistaja, mutta kätenne, ystävytyenne jos saan, olen teille sydämmestäni kiitollinen.

OLLINEN. Te olette liiaksi jalomielinen.

TUOVILA. Suostutteko rupeamaan sukulaisikseni?

AINA. Mielellämme. Me iloitsemme siitä onnesta.

OLLINEN. Onnea vaan! (Kättelevät Tuovilaa ja Impeä.)

TUOVILA. (Vainikalle.) Ja te, suokaa anteeksi äsköinen käytökseni. Erehdyksestähän sen tein.

VAINIKKA. Mielelläni suon sen teille anteeksi. Kun minä, tuota noin, vasta saan teidänkin, niinsanoakseni, housuistanne niinkuin mittaa ottamassa käydä, on asia kyllin korvattu.

TUOVILA. No nyt on vihdoin kaikki selvillä. Tässä näkyy tosin tapahtuneen muutamia pieniä erehdyksiä. Mutta ihmekös tuo! Kompastuuhan hevonen neljälläkin jalalla, miks'ei ihminen kahdella kompastua voisi?

OLLINEN. Niin! Ihmekös tuo!

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK IHMEKÖS TUO ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way

with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties

under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, "Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation."

- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain "Defects," such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the "Right of Replacement or Refund" described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS', WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.